

عصر حکومت فتحعلی شاه در تاریخ ایران اهمیت بسیاری دارد. حکومت او هم زمان با رقابت کشورهای اروپایی برای به دست آوردن نفوذ هر چه بیشتر در شرق بود، ناپلئون که در پی تسخیر تمامی اروپا بود، قصد داشت ثروت افسانه‌ای هندوستان مهمترین مستعمره انگلستان را نیز به دست آورد و راه او برای رسیدن به هند از ایران من گذشت. از سوی دیگر انگلستان برای حفظ هندوستان سیاست خود را بر جلب دوستی کشورهای همسایه آن قرار داده بود و ایران مهمترین این همسایگان بود. اما ایران در پی طرح‌های توسعه طلبانه پطرکبیر همواره مهمترین راه ارتقاگویی روسیه با آب‌های آزاد جهان محسوب می‌شد، بنابراین روسیه نیز در پی کسب نفوذ در این کشور بود. این ویژگی‌هاز سویی و همسایگی با عثمانی از سوی دیگر، ایران را در جریان کشاورزی‌های جهانی از هر سو قرارداده و هریک از این کشورها با فرستادن سفیران و نمایندگانی برای ایجاد رابطه با ایران می‌کوشیدند.

فتحعلی شاه وارت آنوب‌های بسیار داخلی ایران بود که از سال‌های پیش همچنان ادامه داشتند. گرچه آقامحمدخان بخشی از آنها را فرونوشانده بود، اما در گوشه و کنار کشور هنوز مدعیانی که سر به فرمان وی نمی‌نهادند، کمایش قد علم می‌کردند. در این دوره جنگ‌های طولانی ایران و روس مهمترین رویداد تاریخ ایران به شمار می‌رود.

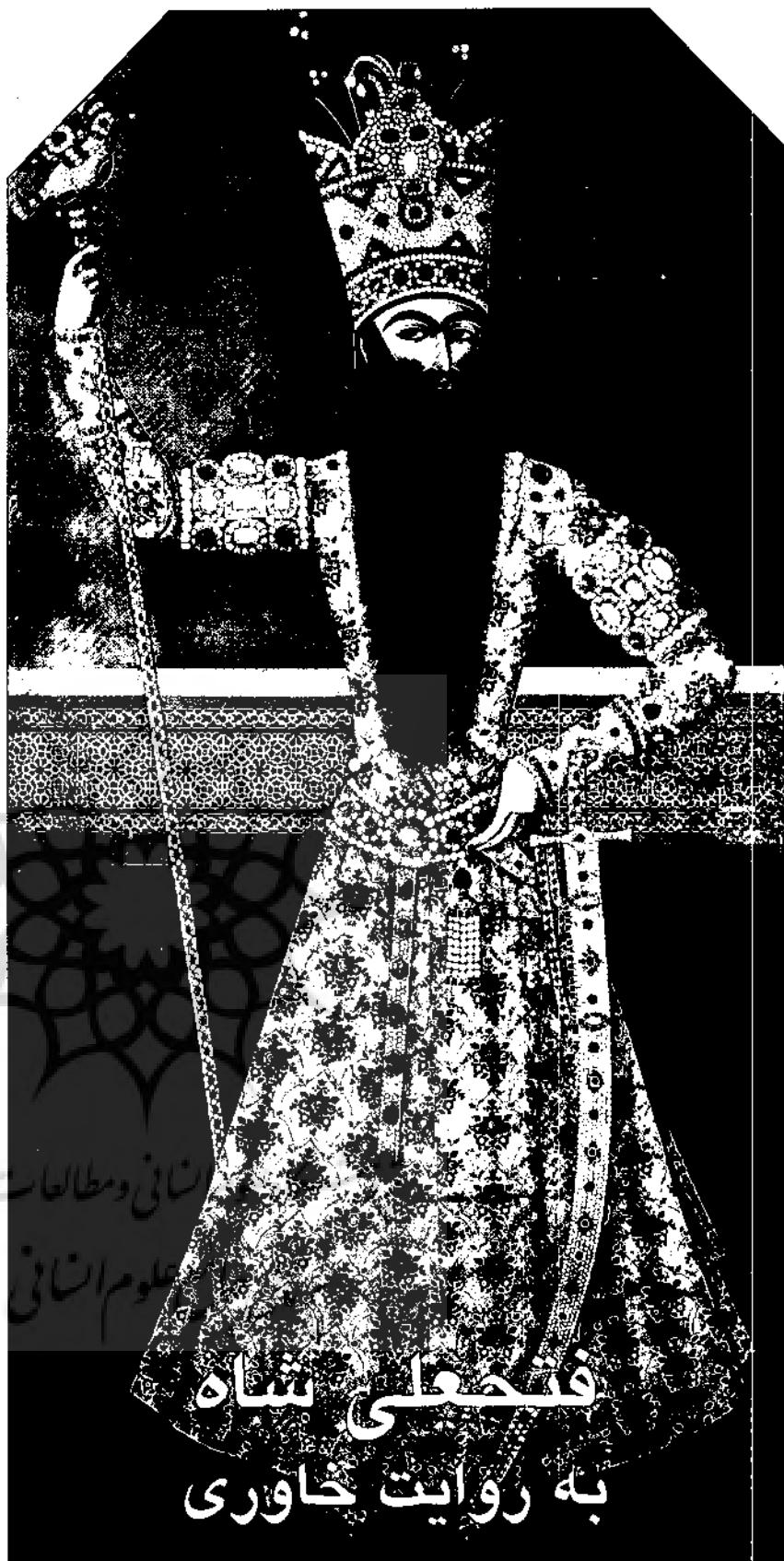
با تمام این گرفتاری‌ها و درگیری‌ها فتحعلی شاه در زندگی خصوصی خود، رویه‌ای بی‌سابقه داشت. وسعت حرم‌سرای وی در زمان خودش نیز اعجاب‌انگیز بود. وی که از ۱۱ سالگی ازدواج کرده بود در طول ۳۸ سال حکومت (۱۲۵۰-۱۲۱۲) تعداد همسران عقدی و غیرعقدی اش چنان زیاد بود که شمار آنها را یک هزار نفر نیز گفته‌اند.^۱ شمار پسران فتحعلی شاه پس از مرگش ۱۳۰ تن و دختران وی به ۱۷۰ تن می‌رسید. نوادگان او را به هنگام مرگ پنج هزار نفر گفته‌اند.^۲

با قاطعیت نمی‌توان گفت که فتحعلی شاه تنها پادشاه ایران است که حرم‌سرایی در این اندازه داشته است. حتی چنانچه بیشینیان او چنان بوده‌اند، لیکن به علت اینکه اطلاعی از آن‌ها نداریم قابل بحث نیستند. اما پیداست که وسعت حرم‌سرای تنها به منظور ذکر اسامی بی‌اهمیت نبوده است، چنانکه کتابهایی تنها به تازگی به تالیف فضل الله حسینی شیرازی است. نام اصلی کتاب آن طور که مؤلف ذکر کرده، خاتمه روزنامچه همایون است، در سرگذشت زنان و فرزندان و نوادگان فتحعلی شاه، مصحح محترم کتاب در خاتمه، آن فصل از ناسخ التواریخ که در ذکر فرزندان و فرزندزادگان و زوجات فتحعلی شاه است را نیز اضافه کرده است. در مقدمه کتاب اشاره‌ای به نسخه‌های استفاده شده برای تصحیح این کتاب نشده است و تنها یکی از دلایل انتخاب این تذکره قلت نسخ ذکر شده است که نمی‌دانیم منظور کدام نسخ است.

استاد احمد منزوی در جلد ششم فهرست نسخه‌های خطی فارسی، زیر نام خاتمه روزنامچه همایون، دو نسخه، یکی در موزه بریتانیا و دیگری در کتابخانه چستریستی را ذکر کرده‌اند، اما نمی‌دانیم نسخه تصحیح شده حاضر شامل این دو نسخه است یا نسخه دیگری. خاوری این کتاب را در ۱۲۵۴ هـ. ق. یعنی ۴ سال پس از مرگ فتحعلی شاه تالیف کرده است. کتاب در سه باب تنظیم شده است:

باب اول: در ذکر شمالی و اخلاق شاه، شامل دو فصل. باب دوم: در ذکر اولاد بالا فصل و زوجات شاه، شامل سه فصل و باب سوم: در ذکر نایبر فتحعلی شاه از صلب فرزندان ذکور. در سه فصل که فصل اول آن چهل قفره و فصل سوم چهار قفره است.

در معرفی فرزندان فتحعلی شاه گذشته از این کتاب، سه اثر دیگر شناخته شده‌اند که آقای محدث در مقدمه تذکره از آنها یاد کرده‌اند: نخست: تاریخ ضدی از عضدالله سلطان احمد‌میرزا وی که پسر فتحعلی شاه است پس از مرگ پدر به تالیف این کتاب دست زد.

۰ سوسن اصلی

فتحعلی شاه به روایت خاوری

- تذکره خاوری
- تالیف: فضل الله حسینی شیرازی
- تصحیح: میرهاشم محدث
- ناشر: انتشارات زنگان، زنجان، چاپ اول، ۱۳۷۸، ۲۶۳+۱۴ ص

دوم: گلشن محمد از محمود میرزا قاجار پسر چهاردهم فتحعلی شاه.

سوم: بخشی از ناسخ التواریخ لسان الملک سپهر.

کتاب دیگری که در این زمینه در خور توجه است و در مقدمه اشاره‌ای بدان نشده، بخش آخر اشرف التواریخ از محمد تقی نوری است. اشرف التواریخ تاریخ خراسان در دوره حکومت فتحعلی شاه میان سال‌های ۱۲۲۱-۱۲۲۸ است. مولف در پایان کتاب به ذکر احوال شاهزادگان قاجاری می‌پردازد.

البته از آنجا که این کتاب در سال ۱۲۳۱ ه. ق. تکمیل شده باشد، طبیعی است که نام تعداد کمری از شاهزادگان در این اثر آمده باشد. اما به هر حال بدین لحاظ اشرف التواریخ نسبت به منابع دیگر گرچه کامل نیست اما پیش کشوت است و در آن شرح حال ۱۰ تن از فرزندان فتحعلی شاه ذکر شده است.^۳

خاوری در تذکره خود تعداد فرزندان ذکور فتحعلی شاه را به هنگام مرگ ۵۵ نفر در قید جیات معرفی کرده در حالی که ناسخ التواریخ آنان را ۶۰ تن برمی‌شمرد. از ویزگی‌های تذکره خاوری آن است که در برخی موارد اطلاعاتی بی نظیر ارائه می‌دهد که در منابع دیگر اشاره‌ای به آنها نشده است برای مثال در ذکر احوال محمدولی میرزا، پسر هفتم فتحعلی شاه می‌نویسد که در کودکی از اسب افتاده و مغز او پربرانش شده است «رفتار حسن‌آش مبدل به سینه گشت و کاراز معالجه اطباء و جراحان درگذشت».^۴ و از آن پس رفتار خشن پیش گرفت که باعث برکناری او از حکومت خراسان نیز گشت. این مطلب تا به حال در هیچ منبعی دیده نشده است.

در تذکره خاوری تعداد دختران فتحعلی شاه ۴۸ نفر ذکر شده و در شرح حال دختران شاه، نام همسران آنها نیز ضبط گردیده است. میان دختران فتحعلی شاه، گلشن خانم قابل توجه است که خواهر محمدعلی میرزا دولتشاه بوده و خطاطی می‌کرده است. مولف او را خطاط چندین جلد قرآن مجید با سخن زیبا معرفی کرده است.^۵

فخرالدوله نیز دختر دیگر فتحعلی شاه بوده که ملغوفه فرامین اندرونی را تحریر می‌کرده است و مولف معتقد است «اگر چه در هیئت و طبیعت، زن است ولی در امورات متعلقه به مردان مردانه به ایشان طمعنہ زن»^۶ به این شکل خاوری به ترتیب سن به شرح احوال هر یک از دختران پرداخته است.

فصل سوم کتاب در ذکر روحات فتحعلی شاه خاوری می‌نویسد که «این حقیقت خارج از حوصله دانایان توانا است. در اکثر اوقات محروم و خواجه‌سرایان در اکثر ولایات کشور ایران گردش می‌کردن و دوشیزگان ماه پیکرسیم اندام را از هر قبیله و طایفه و هر مذهب و ملت که می‌پسندیدند به حرم محترم خاقانی می‌آوردند».^۷

وی می‌نویسد که به هر حال کسی تعداد آنها را نمی‌داند و در این

کتاب تنها سی نفر از همسران شاه که از خانواده‌های مشهور و بزرگ بوده‌اند، معرفی می‌شوند.

چهارنفر نخستین از آنها زنان عقدی شاه بودند و بقیه آنها زنان

صیفه‌ای. زنان عقدی شاه بدین قرارند:

۱- آسیه خانم، مادر عباس میرزا، دختر فتحعلی شاه دولیوی قاجار.

۲- آسیه خانم، مادر محمد تقی میرزا و دختر محمدخان قاجار.

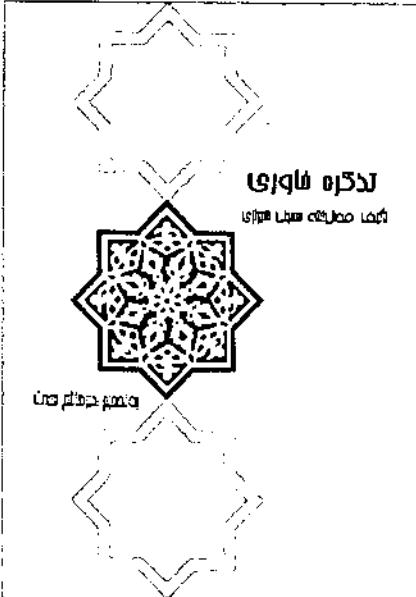
۳- خیرالنساخان، مادر حیدرقلی میرزا و دختر مرتضی قلی خان قاجار.

۴- مریم بیگم خان، مادر شیخعلی میرزا و دختر شیخعلی خان سردار زند.

آن تعداد از همسران فتحعلی شاه را که خاوری نام بوده پیشتر از طایفه قاجارند و البته دختر شاهزاد افسار و دختر صادق خان کرد شفاقی و نبیره صادق خان زند و دختر بدر خان زند و... در میان آنها هستند. خاوری در دلیل این فصل نام چند تن از رامشگران مهم را نیز اوردند است.

پیداست که فرزندان فتحعلی شاه در زاد و ولد کم از پدر نداشتند و به همین دلیل مولف بخش زیادی از کتاب خود را به ذکر نایاب شاه که

فتحعلی شاه
که از ۱۱ سالگی ازدواج کرده بود
در طول ۳۸ سال حکومت
(۱۲۵۰-۱۲۱۲) تعداد همسران عقدی
و غیر عقدی اش چنان زیاد بود که
شمار آنها را
یک هزار نفر نیز گفته‌اند.
شمار پسران فتحعلی شاه
پس از مرگش ۱۳۰ تن
و دختران وی به ۱۷۰ تن می‌رسید.
نواحی ای او را هنگام مرگ
پنج هزار نفر گفته‌اند.

پیداست که
و سعیت حرم‌سراي
فتحعلی شاه
در همان زمان هم
موضوع بی اهمیتی
نبوده است،
چنانکه کتابهایی
تنها به منظور ذکر
اسمی اولاد فتحعلی شاه
تألیف شده است.
یکی از این آثار...
تذکره خاوری تالیف
فضل الله حسینی شیرازی
است

در معرفی فرزندان
فتحعلی شاه
گذشته از این کتاب،
سه اثر دیگر شناخته
شده‌اند... که عبارتند از:
۱- تاریخ عضدی
از عضدالدوله سلطان
احمد میرزا،
۲- گلشن محمد
از محمود میرزا قاجار،
۳- بخشی از
ناسخ التواریخ
لسان الملک سپهر

در زمان حیات او متولد شده بودند اختصاص داده است.
شاهزادگان بی شماری که هر یک پست و منصب حکومت را در دست داشتند و معلوم نیست چه میزان برای کارهای محلول شده شایستگی داشتند. خاوری تعداد این نایاب را از دختر و پسر ۵۸۸ نفر ذکر کرده است. اما به دلیل جلوگیری از اطلاع کلام احوال آنان را که «صاحب اسم و رسم بوده و کارهای معظم در دولت معموم نموده‌اند» نگاشته و نام دختران را نیاورده است.

قسمت آخر کتاب نیز به «ذکر اسامی و احوال برادر و اعمام و بنی اعمام و سایر خویشان و منصوبان خاقان» اختصاص دارد. در ضمیمه کتاب «ذکر اولاد و احفاد فتحعلی شاه قاجار» از کتاب ناسخ التواریخ محمد تقی لسان الملک سپهر ضمیمه شده است که برای مقایسه مطالب دو کتاب جانب است.

تذکره حاضر علاوه بر اینکه برای شناسایی خاندان قاجاریه بسیار بالریزش است، در زمینه رجال شناسی قاجار نیز اهمیت بسیاری دارد. در قسمتی که مولف از همسران ایشان نیز اشاره می‌کند به ذکر اصل و نسب ایشان نیز می‌پردازد و یا هنگامی که احوال دختران فتحعلی شاه را اورد به همسران ایشان نیز اشاره می‌کند که این مطلب برای شناسایی رجال آن دوره ارزش زیادی دارد.

اگر در پایان کتاب توضیحاتی درباره احوال کسانی که نامشان به مناسبی در کتاب آمده و شناسایی ایشان اضافه می‌شد، برای خوانندگان بپردازی بود، گرچه در یادویس‌ها در چند جا برخی مطالب از جمله شرحی درباره اماکن آمده است.

به هر حال خوانندگان بی صبرانه در انتظار انتشار گلشن محمد تذکره دیگر عصر قاجار که آقای محدث نوید آن را داده‌اند می‌باشند.

پی‌نوشت‌ها:

۱- سپهر، محمد تقی لسان الملک: ناسخ التواریخ، ۲، تصحیح محمد تقی بهبودی، تهران، اسلامیه، ۱۳۴۴، ص ۱۶۱

۲- باطناد، مهدی: شرح حال رجال ایران، ج ۳

۳- نوری، محمد تقی: اشرف التواریخ، نسخه خطی شماره ۵۹۹ کتابخانه ملک، برگ ۵۰۰-۴۹۵

۴- شیرازی، فضل الله حسینی: تذکره خاوری، تصحیح میرهاشم محدث، زنجان، انتشارات زنجان: جاپ اول، ۱۳۷۸

۵- همان، ص ۴۲

۶- همان، ص ۴۴

۷- همان، ص ۴۳